



Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	2.Kf.700.063/2023/4.
A felperes:	felperes (felperes címe.)
A felperes képviselője:	felperesi képviselő (felperesi képviselő címe) (eljáró kamarai jogtanácsos: jogtanácsos)
Az alperes:	alperes (alperes címe)
Az alperes képviselője:	alperest képviselő kamarai jogtanácsos
A per tárgya:	megbízási díj megfizetése iránt indított közzszolgálati jogvita
A fellebbezést benyújtó fél:	alperes (13. sorszám alatt)
A fellebbezéssel támadott határozat:	a Miskolci Törvényszék 103.K.700.221/2022/12. számú ítélete

Í T É L E T

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 25.000 (huszonötezer) forint másodfokú perköltséget.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A per alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes a peresített időszakban a szolgálati hely állományában körzeti megbízottként teljesített szolgálatot. Az alperes a rendőrőrs illetékességi területén a felperes működési körzetét (település neve) is magába foglaló körzeti megbízotti csoport működési körzetet alakított ki. A felperes a körzeti megbízotti és a csoport működési körzetén kívül rendszeresen ellátott a beosztásához nem tartozó járőri és egyéb (kísérési, szabálysértési előkészítő) feladatokat. A 2021. április 12. napján előterjesztett szolgálati panaszát előljáró a kérelem megalapozatlansága miatt elutasította.

A felperes keresete és az alperes védírata

[2] A felperes keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest a 2018. április 1. napjától 2021. március 31. napjáig terjedő időszakban összesen 34 többletfeladat-ellátással érintett hónapra bruttó 985.592 forint megbízási díj és késedelmi kamata megfizetésére. A megbízási díj mértékét az illetményalap 75 %-ában határozta meg. Keresetének jogalapjaként a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (továbbiakban: Hszt.) 71.§ (1) bekezdés a), b) és c) pontjait és (5) bekezdését jelölte meg.

[3] Az alperes védiratában a kereset elutasítását kérte, vitatva a követelés jogalapját és összecsúszását.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[4] Az elsőfokú bíróság kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 958.592 forint megbízási díjat és annak késedelmi kamatát. Ítéletét – a körzeti megbízotti szabályzatról szóló 26/2015. (XII.9.) ORFK utasítás (a továbbiakban: KMB szabályzat) 2., 3/d., 15., 20-22., 24-25., 37., 62-63. és 72/c., valamint a Járőr- és Őrszolgálati Szabályzatról szóló 13/2017. (III. 24.) ORFK utasítás (a továbbiakban: Járőr szabályzat) 4-5., 7., 10., és 60. pontjaira figyelemmel – a Hszt. 2. § 25. pontjára, 71. § (1) bekezdés a), b) és c) pontjaira és (5)-(6) bekezdéseire, a belügyminiszter irányítása alatt álló rendvédelmi feladatokat ellátó szerveknél a hivatásos szolgálati beosztásokról és a betöltésükhöz szükséges követelményekről szóló 30/2015. (VI. 16.) BM rendelet 2. mellékletére, valamint a belügyminiszter irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos szolgálati viszonyban álló tagjai illetményének és egyéb juttatásainak megállapításáról, valamint a folyósítás szabályairól szóló 33/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: 33/2015. (VI. 16.) BM rendelet) 10. § (2) bekezdésére alapította. Ítéletének indokolásában kiemelte, hogy a hivatásos állományú általános munkavégzési kötelezettségét konkrét tartalommal a munkáltató utasításai töltik meg, melyek a munkakör kereteit nem léphetik túl. A KMB szabályzat kogens módon határozza meg az ellátandó feladatok körét, az abban foglaltak korlátlanul nem bővíthetők. Rögzítette, hogy a körzeti megbízott és a járőr külön beosztás; a felperes működési körzete a csoportkörzet létrehozásától függetlenül megmarad. A lefolytatott okirati- és tanúbizonyítás alapján megállapította, hogy a felperes a KMB

szabályzat 24. pontjában foglaltakkal szemben a működési és csoportműködési körzetén belül és azon kívül rendszeresen ellátott a beosztásába nem tartozó járőri feladatokat. E körben rámutatott, hogy az alperes a KMB szabályzat 21. pontjában előírt, az eseti jellegű elvonás feltételeit – a fokozott ellenőrzésekkel, TIK küldésekkel és a veszélyhelyzettel összefüggésben – nem tudta bizonyítani. Az irányadó ítélkezési gyakorlatra utalással megállapította, hogy az ellátott feladatok a felperes szolgálati beosztásához nem tartozó többletfeladatoknak minősülnek, melyekért a felperes részére a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja és (5) bekezdése alapján megbízási díj jár. Rögzítette továbbá, hogy a rendőrkapitányságon a perbeli időszakban folyamatosan több járőri státusz betöltetlen volt, legalább egy járőr beosztása ellátásában tartósan akadályoztatva volt, ezért az alperes a rendelkezésre álló járőri létszámmal a járőrszolgálati feladatokat nem tudta ellátni, így a felperes igényét a Hszt. 71. § (1) bekezdés a) és b) pontjai alapján is megalapozottnak találta. A megbízási díj havi összegét a kereseti kérelemnek megfelelően, a rendvédelmi illetményalap 75 %-ában határozta meg, mert azt a munkaidő nagy részét kitevő jelentős mértékű többletteleherre tekintettel a felperes által végzett többletfeladatokkal arányban állónak találta.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[5] Az elsőfokú ítélettel szemben az alperes terjesztett elő fellebbezést, melyben annak megváltoztatásával a kereset elutasítását kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a csak részben helyesen megállapított tényállás elemeinek a vonatkozó jogszabályi rendelkezésekkel történő összevetése útján, téves következtetésekre jutott. Ezáltal megsértette a Hszt. 2. § 25. pontjában, 71. § (1)-(6) bekezdéseiben, 45. §-ában, valamint 33/2015. (VI. 16.) BM rendelet 10. § (2) bekezdésében és 2. számú mellékletében foglaltakat, valamint a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 78. § (2) bekezdését. Továbbá tévesen értelmezte a KMB Szabályzat 2., 3.d., 15., 18., 20., 21., 22., 24., 25., 31., 37., 57-58., 60-63., 70. és 72.c. pontjaiban írt rendelkezéseket, és figyelmen kívül hagyta az általános rendőrségi feladatok ellátására létrehozott szerv tevékenység-irányítási központjai, egyes rendőri szervek ügyelei, valamint a segélyhívásokat fogadó központok egységes működéséről szóló 57/2013. (XII. 21.) ORFK utasítás (a továbbiakban: TIK utasítás) 3. és 28. pontjait.

[6] Tévesen és hatáskörét túllépve állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a perbeli időszakban minden hónapban több járőri beosztás betöltetlen volt, legalább 1 fő járőr tartósan akadályoztatva volt, járőrhiány lépett fel, ezért feladataikat nem tudták ellátni, továbbá téves megállapítás, hogy a felperes a TIK és az előjárói utasítása alapján szinte minden szolgálatban a működési körzetében és működési körzetén kívül is ellátott járőri feladatokat, járőrszolgálatot. Mindez a felperes megbízási díjra való jogosultságát nem alapozza meg, mivel a közterületi szolgálat alapvetően járőrözésből áll, működési körzetéből pedig a KMB Szabályzat szerint jogszerűen elvonható volt. Önmagában abból, hogy adott esetben a működési körzetén kívül látta el feladatait, nem következik, hogy a beosztásába nem tartozó járőrfeladatokat látott el.

[7] Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság a körzeti megbízotti csoportokra vonatkozó szabályok téves értelmezésével helytelenül állapította meg, hogy a felperes működési területe település, nem pedig a csoport működési körzete volt. Tévesen értelmezte a közterületi szolgálat fogalmát, mivel a közterületi tevékenységen belül a közterületi szolgálat a közrendvédelmi és a közlekedésrendészeti szolgálati ágak tevékenysége, a körzeti

megbízott feladatköre pedig a közrendvédelmi szolgálati ághoz tartozik. így az elsőfokú bíróság a KMB szabályzat 50-63. pontjainak figyelmen kívül hagyásával arra a téves következtetésre jutott, miszerint a KBM szabályzat 24. pontjától eltérő járőri feladatok többletfeladatnak minősülnek. A bővebb feladatköre miatt a körzeti megbízotti a járőr beosztáshoz képest magasabb besorolású beosztás.

[8] Téves és jogszabálysértő az elsőfokú bíróság azon következtetése, hogy a körzeti megbízott által ellátott közterületi szolgálat lényegében csak akkor tekinthető a körzeti megbízotti beosztásba tartozó feladatnak, ha azt a körzeti megbízott a működési körzetében és járőrrel közösen végzi; egyébként e tevékenység már járőrfeladatnak minősül. E körben utalt a KMB Szabályzat 15. pontja szerinti csoportkörzetben ellátott feladatokra.

[9] Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság jogszabálysértő módon nem vette figyelembe a KMB szabályzat 21. pontjában foglaltakat, mivel a fokozott ellenőrzések, a veszélyhelyzet időtartama alatt ellátott feladatok, valamint TIK általi küldések a KMB szabályzat 21. pont c) és d) alpontjaiban foglaltaknak megfeleltek. A TIK utasítása alapján ellátandó feladatok közé nem csak járőri feladatok tartoznak. A szolgálati feladat eseti jellege az eset felmerülésével van összefüggésben, annak megállapítását a rendszeresség nem zárja ki; nincs jelentősége, hogy a beosztási feladatoktól elvonásra az adott napon vagy hónapban akár többször is sor került.

[10] A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Utalt rá, bár az alperes vitatta a megállapított tényállást, azonban nem jelölte meg az általa helyesnek vélt tényeket, valamint az azokat alátámasztó bizonyítékokat. Kiemelte, hogy a KMB szabályzat egyértelműen meghatározza, hogy a körzeti megbízott járőrfeladatokat milyen szűkítésekkel hajthat végre. Az alperes körzeti megbízotti csoporttal kapcsolatos érvelése körében hivatkozott a Kúria több határozatára, valamint rámutatott, hogy a felperes a körzeti megbízotti csoport körzetén kívül is rendszeresen látott el szolgálati feladatokat. A körzeti megbízott nem vehető igénybe a körzeti csoport működési kívüli, valamint, ha a járőrpár másik tagja mellette nem járőr, járőrszolgálati feladatokra. Hangsúlyozta a körzeti megbízotti és járőr beosztás közötti különbséget.

A másodfokú bíróság döntése és annak jogi indokai

[11] A fellebbezés – az alábbiak szerint – megalapozatlan.

[12] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 108. § (1) bekezdése szerint a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretei között bírálta felül. A másodfokú eljárás terjedelme vizsgálatakor az ítéltábla figyelembe vette, hogy az alperes a marasztalási összeg mértékére vonatkozó bírói mérlegelést nem támadta, eljárásjogi felvetések mellett elsősorban az ítélet – jogalapra vonatkozó – anyagi jogi álláspontjának felülvizsgálatát kérte a másodfokú bíróságtól. A felülvizsgálat felülbírálati jogkörét illetően a másodfokú bíróság rögzíti, hogy az alperes fellebbezésében hivatkozott 33/2015. (VI. 16.) BM rendelet, a Hszt. 45. §-a, 71. § (2)-(4) és (6) bekezdései megsértésére, azonban ezzel összefüggő indokolást nem adott elő, ezért – Kp. 99. § (1) bekezdésére, 100. § (2) bekezdés b) pontjára és 104. § (1)

bekezdésére figyelemmel – az ítéltábla ebben a körben nem vizsgálódhatott. Az ORFK utasítás szolgálati viszonyra vonatkozó szabály [Hszt. 2. § 30. pont], de nem jogszabály, a KMB szabályzat egyes rendelkezései helytelen értelmezésére történő hivatkozás önmagában fellebbezésre nem adott alapot [Kp. 99. § (1) bekezdés], ezért a másodfokú bíróság a KMB szabályzat fellebbezésben felhívott részletszabályaival kapcsolatos álláspontját csak az eldöntendő jogkérdés (a kereseti igény jogalapjának fennállása) megítéléséhez szükséges mértékben ismertette. Ekként a fellebbezés keretei között eljárva a másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a releváns jogszabályi rendelkezéseket megfelelően alkalmazta, ítéletének indokolásában e döntése indokait részletesen kifejtette, amellyel a másodfokú bíróság – az indokolás részbeni megváltoztatásával – az alábbiak szerint értett egyet.

[13] Az alperes részben vitatta a megállapított tényállást, ennek körében azt, hogy a felperes rendszeresen ellátott járőrfeladatokat, járőrszolgálatot, ugyanakkor fellebbezésében – mint arra a felperes alappal hivatkozott – nem jelölte meg, hogy ezzel szemben mit tart helyes ténynek, és milyen bizonyíték támasztja alá az állítását. Ezzel szemben a per adatai (kimutatások, tanúvallomások, TIK küldés leírások) a felperes által rendszeresen végzett járőri és egyéb feladatellátást alátámasztották; az pedig nem az eljárási szabályszegések vizsgálatára tartozó kérdés, hogy a TIK vagy felettesei utasítására végrehajtott járőri feladatellátás értékelhető-e a megbízási díjat megalapozó többletfeladatként. Tehát az elsőfokú bíróság a Kp. 78. § (2) bekezdése körében értékelhető jogszabálysértést nem követett el. Mivel az alperes által a tényállás tisztázottsága tekintetében eljárásjogi jogszabálysértésként előadott további állítások – a hatáskörtúllépés kivételével – a bizonyítékok értékelésével összefüggésben az irányadó normák értelmezésére vonatkoztak, ezért ezen érveket a másodfokú bíróság a fellebbezésben állított anyagi jogi jogszabálysértések körében vizsgálta.

[14] Az elsőfokú bíróságnak a Kp. 85. § (1) bekezdése alapján vizsgálnia kellett a keresetben hivatkozott Hszt. 71. § (1) bekezdés a) és b) pontjai szerinti feltételek teljesülését, jelesül, hogy a felperes ideiglenesen megüresedett vagy betöltetlen szolgálati beosztást látott-e el, illetve a szolgálati beosztás ellátásában tartósan akadályozott személyt helyettesített-e, így hatáskörét nem lépte túl. Az e körben tett ítéleti megállapításait az elsőfokú bíróság tanúvallomásra (12. sorszámú jegyzőkönyv) és az alperes kimutatására (7. sorszámú beadvány melléklete) alapozta, amellyel szemben, (továbbá bármely tényállításának az alátámasztására) az alperes a konkrét okirat megjelölésével iratellenességre vagy ellenkező tartalmú bizonyítékra nem hivatkozott, bizonyítási indítvánnyal nem élt, ezért fellebbezési állításait alátámasztani nem tudta. Az alperes fellebbezésében helytállóan sérelmezte ugyanakkor azon megállapítást, hogy a járőrök feladataikat azért nem tudták ellátni, mert a perbeli időszakban minden hónapban több járőri beosztás betöltetlen volt, valamint legalább 1 fő beosztása ellátásában tartósan akadályoztatott járőr volt. A fenti jogszabályi esetkör vizsgálata legfeljebb annak az alperes által sem vitatott ténynek a megállapítását teszi lehetővé, hogy a rendőrkapitányságon a perbeli időszakban több járőri státusz betöltetlen volt, volt beosztása ellátásban tartósan akadályoztatott járőr, ezt meghaladóan tett megállapítás olyan, az alperes működési körébe tartozó, munkaszervezéssel kapcsolatos kérdés, mely túlterjeszkedik a közszolgálati per keretein. Ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú ítélet tényállásából (annak [5] bekezdéséből) mellözi az elsőfokú bíróság azon megállapítását, hogy a ténylegesen dolgozó járőrök a rendőrkapitányság illetékességi területén a felmerülő járőri

munkát az alacsony létszám miatt nem, vagy csak korlátozottan tudták ellátni. E körülménynek azonban az ügy érdemi elbírálására kihatása nincs. A fellebbezésben előadott érvelés – a járőri és járőrvezetői státuszok betöltött voltának, valamint a tartós akadályoztatás ténye alaptalanságának alátámasztása hiányában – nem alkalmas annak megdöntésére, hogy a kereseti igény a Hszt. 71. § (1) bekezdés a) és b) pontja alapján is megalapozott volt.

[15] A felek közötti jogvita alapvető kérdését a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjában foglalt feltételek teljesülése jelentette, tekintettel arra, hogy az alperes álláspontja szerint a felperes által ellátott feladatok beosztásának részét képezték, azok többletfeladat jellege nem támasztható alá. Az ezzel kapcsolatos megállapítások az elsőfokú ítélet anyagi jogi álláspontjának felülbírálatához tartoznak, és a felek eltérő jogértelmezéséből fakadnak, amely jogértelmezéseket azonban a Kúria már a fellebbezésben felvetett valamennyi jogszabálysértés-állítás esetében elvégezte.

[16] A Hszt. 71. § (1) bekezdésének c) pontja szerint a hivatásos állomány arra alkalmas tagja átmenetileg megbízható a szolgálati beosztásához nem tartozó feladatkör ellátásával, többletfeladatként. Erre figyelemmel az alperes jogszerűen utasíthatta a felperest olyan feladatok elvégzésére, melyek a képzettségéhez, végzettségéhez, szakmai tapasztalatához kapcsolódtak és ahhoz igazodtak. Ugyanakkor hangsúlyozandó: az alperesnek az a joga, hogy a felperest a körzeti megbízotti beosztásához tartozó feladatok mellett más feladatok elvégzésére utasíthatja, nem sértheti a felperes kinevezése szerinti beosztását, továbbá az utasítás teljesítése esetén az érintett ellenszolgáltatásra való jogosultságát. Ha a felperes a megbízást az eredeti szolgálati beosztásának ellátása mellett végzi, a többletszolgálatért díjazásra jogosult [Hszt. 71. § (5) bekezdés].

[17] Az állománytáblában rendszeresített beosztásokhoz tartozó feladatokat a munkáltató a munkaköri leírásban egyoldalú utasításával rögzítheti; a munkaköri feladatok meghatározása azonban a munkáltató részéről nem lehet önkényes, csak az állománytáblában rendszeresített beosztás keretein belül határozhatja meg azokat a ténylegesen ellátandó feladatokat, amelyeket a hivatásos állomány tagja jogosult és köteles ellátni. Az alperesnél a felperes körzeti megbízott beosztása az állománytáblában rendszeresített és a kinevezésében rögzített szolgálati beosztás (munkakör). A következőkes bírói gyakorlat (Kf.VII.39.247/2020/4., Kf.VII.39.389/2021/4., Kf.VII.39.523/2021/4.) szerint a munkakör kiterjesztő értelmezésére nincs lehetőség, így ezen elvi alaptól eredően jogellenes az olyan gyakorlat, amikor a munkáltató a munkakör részének tekinti egy másik munkakör – akár átmeneti, akár tartós – feladatainak ellátását. Az alperes csak a kinevezés szerinti munkakörön, tehát beosztáson belül határozhatja meg szabadon a munkaköri leírásban nevesített feladatokat, a munkaköri leírásba más munkakörbe tartozó feladatokat jogszerűen nem építhet be.

[18] A Kúria korábbi, jelen ügyben is irányadó határozataiban (Kfv.VII.37.642/2020/5., Kf.VII.39.525/2021/3.) kimondta, hogy a Hszt. 71. § (1) bekezdésének c) pontjában meghatározott kritériumok konjunktívak, ebből következően a felperest akkor illetheti meg a megbízási díj, ha nem a kinevezés szerinti beosztásához tartozó

feladatkört látott el, többletfeladatként. Ezzel összefüggésben nem azon van a hangsúly, hogy a többletfeladat okozott-e többletterhelést, hanem azon, hogy a feladat a kinevezés szerinti beosztáshoz tartozónak tekinthető-e. Amennyiben a rendszeresen elvégzett további tevékenység nem tartozik az adott szolgálati beosztáshoz, az mindenképpen többletfeladatként értékelendő.

[19] A TIK utasítás fellebbezésben hivatkozott rendelkezései alapot adnak ugyan a felperes beosztásától eltérő feladatellátásra utasítására, de nem alapozzák meg munkakörének más beosztásba tartozó feladatokkal történő bővítését.

[20] A Kúria következetes – jelen perben is irányadó – gyakorlata szerint a munkáltató utasítása alapján a hivatásos állomány tagja ugyan esetenként köteles ellátni a beosztása szerinti tevékenységhez nem tartozó feladatokat is, az ilyen jellegű feladat tartós ellátása ugyanakkor nem maradhat ellentételezés nélkül. Amennyiben a hivatásos szolgálati viszonyban álló hosszabb időn át a beosztásához nem tartozó feladatkört lát el, többletdíjazásra jogosult (Kf.VII.39.523/2021/4., Kf.VII.39.525/2021/3.). Ha a hivatásos állomány szolgálati viszonyban álló tagja (a körzeti megbízott) hosszabb időszakon át rendszerszintűen a beosztásához nem tartozó feladatkört ellátja, a járőrfeladatokat a körzeti megbízott működési és csoportműködési körén kívül nem eseti, hanem napi rendszerességgel végzi, az többletszolgálatnak minősül és annak ellentételezésére jogosult (Kf.VII.45.076/2022/4., Kf.VII.45.006/2022/4.).

[21] Jelen ügyben a felperes által végzett járőrszolgálati és egyéb feladatok, mint a munkáltató egyoldalú utasítása alapján végzett feladatok, nem tartoztak a felperes kinevezés szerinti beosztásához. Az elsőfokú bíróság a becsatolt felperesi kimutatás (F/4) és szolgálati jelentések, valamint a tanúvallomások alapján helyesen következtetett a többletfeladat ellátására. A KMB szabályzat 24. pontja alapján a körzeti megbízott járőrvezetőként közterületi szolgálat végrehajtására járőrrel közösen osztható be, de az alperes nem állította és nem bizonyította, hogy a felperes beosztása a KMB szabályzat rendelkezései szerint valósult meg. A közrendvédelmi szakterületért felelős vezető köteles a közös közterületi szolgálatot úgy szervezni, hogy a feladatellátás – a KMB szabályzat 21-22. pontjában meghatározottak kivételével – a körzeti megbízott működési körzetében történjen. Az elsőfokú bíróság ítéletében helytállóan rögzítette, hogy a felperes a járőrfeladatokat a körzeti megbízott működési és csoportműködési körén kívül nem eseti jelleggel, hanem rendszeresen végezte, amelyre nem adott jogalapot a KMB szabályzat 24., valamint 2. pont b)-c) pontja, mert ezek a feladatok nem a felperes kinevezés szerinti beosztásához tartozó feladatok. A felperest a peresített időszakban havonta nagy számban, rendszeresen - tehát nem eseti jelleggel - osztották be a körzeti megbízotti és csoport működési körzeten kívül, járőri feladatokra, ezért az alperes megalapozatlanul hivatkozott a KMB szabályzat 21. pont c)-d) alpontjai alapján arra, hogy a késedelmet nem tűrő rendőri intézkedések esetén, valamint a fokozott ellenőrzések és a különleges jogrend időszakában a körzeti megbízott működési körzeten kívüli járőri tevékenysége megbízási díjra nem jogosít. A veszélyhelyzet miatti személyi átcsoportosítások a felperes eredeti szolgálati beosztása mellett ellátott többlettevékenység ellentételezése alóli mentesülésre nem adnak alapot (Kf.VII.45.184/2021/4., Kf.VII.45.176/2021/4.).

[22] A kereseti igény jogalapját tekintve nincs jelentősége az elsőfokú bíróság azon álláspontjának, hogy a felperes működési körzetének települést, és nem a körzeti megbízotti csoport körzetet tekintette, mivel a felperes rendszeresen ellátott a körzeti megbízotti csoport működési körzeten kívüli járőri feladatokat. Az ugyanis, hogy az ellátott többletfeladatok mennyisége miként alakul, nem a helyettesítési díjra való jogosultság, hanem annak a mértéke megítélésénél vehető figyelembe.

[23] A fentiek szerint az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg azt, hogy a felperes által rendszeresen végzett járőrszolgálat és egyéb feladatok ellátása a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja szerinti többletfeladatként értékelhető, amely a Hszt. 71. § (5) bekezdése alapján megbízási díjra jogosít.

[24] Mindezek alapján a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 109. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

[25] A pervesztes alperes a Kp. 35. §-a alapján alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. § (1) bekezdése és 102.§ (1) bekezdése, valamint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 4. § (1) bekezdés a) pontja és 3. § (5) bekezdése alapján köteles a fellebbezéssel érintett pertárgyértékhez igazodó, és a jogi képviselő által kifejtett munkával arányosan számított, a pernyertes felperest megillető másodfokú perköltség megfizetésére.

[26] Az alperes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 5. § (1) bekezdés c) pontja alapján személyes illetékmentes, ezért a fellebbezési eljárási illetéket a Kp. 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 95. § (1) bekezdés c) pontjára és a Pp. 102. § (6) bekezdésére figyelemmel az állam viseli.

[27] Az ítéltábla a fellebbezést a Kp. 99. § (3) bekezdése alapján alkalmazandó Kp. 77. §-a alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[28] A másodfokú bíróság a határozat bevezető részében az alperes 2023. január 1. napjával megváltozott megnevezését az Alaptörvény – tizenegyedik módosítását követően hatályos – F) cikk (2) bekezdésére és a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 4/A. § (1) bekezdésére figyelemmel tüntette fel.

[29] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezés zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2023. március 1.

dr. Szőke Mária s.k.	dr. Bendli Attila József s.k.	dr. Németh Andrea s.k.
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró